

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5194/2537

นาง จินตนา กฤดากร กับพวกโจทก์ นาง ประชุม พร เพ็ญกุลจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 55, ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

การตั้งผู้จัดการมรดกไว้ในพินัยกรรมก็เพื่อความสะดวกในการแบ่งทรัพย์สินให้แก่ทายาทเท่านั้น หาได้มีกฎหมายห้ามทายาทตามพินัยกรรมฟ้องเรียกเอามรดกเป็นส่วนของตนไม่

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งห้าฟ้องขอให้ใส่ชื่อโจทก์ทั้งห้าเข้าถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทคนละ 78.33 ตารางวา ในคำฟ้องเดียวกันเป็นเรื่องแต่ละคนต่างใช้สิทธิเฉพาะตัวตาม ป.วิ.พ. มาตรา 55 ต้องถือทุนทรัพย์แต่ละคนแยกกัน โจทก์ทั้งห้าตั้งทุนทรัพย์รวมกันมาเป็นเงิน 833,466 บาท เท่ากับโจทก์ตั้งทุนทรัพย์คนละ 166,693.20 บาท ซึ่งไม่เกินสองแสนบาท จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่งโจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทั้งห้าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของหลวงอำนาจณรงค์ราษฎร์ (ไพฑูรย์ เพ็ญกุล) กับนางเจน เพ็ญกุล และเป็นทายาทตามพินัยกรรมของหลวงอำนาจณรงค์ราษฎร์เจ้ามรดก ที่ดินตามโฉนดเลขที่ 3434 เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 40 ตารางวา เป็นสินสมรสระหว่างเจ้ามรดกกับจำเลย เจ้ามรดกได้ทำพินัยกรรมยกที่ดินโฉนดเลขที่ 3434 ส่วนที่เป็นสินสมรสของเจ้ามรดกดังกล่าวให้แก่โจทก์ทั้งห้าและนายเพทายคนละส่วนเท่า ๆ กัน โจทก์ทั้งห้าเคยขอให้จำเลยโอนกรรมสิทธิ์ส่วนที่เป็นทรัพย์มรดกให้แก่โจทก์แล้ว จำเลยไม่ยอมโอน ขอให้บังคับจำเลยจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ 3434 ให้แก่โจทก์ทั้งห้าเข้าถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันคนละ 78.33 ตารางวา หากจำเลยไม่ไปจดทะเบียน ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยจำเลยให้การว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม โจทก์ทั้งห้าไม่ใช่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายและทายาทตามพินัยกรรมของเจ้ามรดก พินัยกรรมที่โจทก์อ้างได้ระบุตัวผู้จัดการมรดกไว้ ซึ่งผู้ที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามพินัยกรรมได้ต้องเป็นผู้จัดการมรดกเท่านั้น โจทก์ทั้งห้าจึงไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยแบ่งที่ดินโฉนดเลขที่ 3434 ตำบลบางพระ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 40 ตารางวา แก่โจทก์ทั้งห้าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมคนละ 1 ใน 12 ส่วน หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การตั้งผู้จัดการมรดกไว้ในพินัยกรรมก็เพื่อความสะดวกในการแบ่งทรัพย์สินให้แก่ทายาทเท่านั้น หาได้มีกฎหมายห้ามทายาทตามพินัยกรรมฟ้องเรียกเอามรดกมาเป็นส่วนของตนไม่ทั้งปรากฏว่าโจทก์ทั้งห้าเป็นทายาทตามพินัยกรรมโดยเฉพาะโจทก์ที่ 4 ที่ 5 เป็นผู้จัดการตามพินัยกรรมด้วย โจทก์ทั้งห้าจึงมีอำนาจฟ้องและวินิจฉัยต่อไปว่า คดีนี้โจทก์ทั้งห้าฟ้องขอให้ใส่ชื่อโจทก์ทั้งห้าเข้าถือเอากรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาทคนละ 78.33 ตารางวา มาในคำฟ้องเดียวกัน เป็นเรื่องแต่ละคนต่างใช้สิทธิเฉพาะตัวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 55 แม้จะฟ้องรวมกันมาก็ต้องถือทุนทรัพย์ของโจทก์แต่ละคนแยกกัน โจทก์ทั้งห้าตั้งทุนทรัพย์รวมกันมาเป็นเงิน 33,466 บาท คิดคำนวณแล้วเท่ากับโจทก์ตั้งทุนทรัพย์คนละ 166,693.20 บาท เมื่อศาลอุทธรณ์ฟังว่าที่ดินพิพาทเป็นสินสมรสการที่จำเลยฎีกาโต้เถียงว่าที่ดินพิพาทเป็นสินส่วนตัวจึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง

ต้องห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248วรรคหนึ่ง
ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยข้อนี้มาจึงไม่ชอบศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยพิพากษายืน

องค์คณะ

สกล เหมือนพะวงศ์ · พิมล สมานิตย์ · ถวิล ตรีเพชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/5194/2537>